

Bölcs-balga, boldog-boldogtalan ember

Életminőségünk őrzése, javítása és rontása

ABCD

Egy isteni csodagyermek - Élet ABC

Szabad ötleteim laza jegyzéke – 2014.

Ady Endre

A Tűz csíholója

Csak akkor születtek nagy dolgok,

Ha bátrak voltak, akik mertek

S ha százszor tudtak bátrak lenni,

Százszor bátrak és viharverték.

Az első emberi bátorság

Áldassék: a Tűz csiholója,

Aki az ismeretlen lángra

Úgy nézett, mint jogos adóra.

Mint egy Isten, hóban vacogva

Fogadta szent munkája bérét:

Még ma is minden bátor ember

Csörgedezetteti az ő vérét.

Ez a világ nem testálódott

Tegnaphoz húzó, rongy pulyáknak:

Legkülömb ember, aki bátor

S csak egy külömb van, aki: bátrabb.

S aki mást akar, mint mi most van,

Kényes bőrért gyáván nem óvja:

Mint ős-ősére ütött Isten:

A fölséges Tűz csiholója.

*

Aki mer, az nyer

Bátraké a szerencse

*

Nem kikapcsolva normális veszélyérzőm,

és nem hazardírozva, nem vakmerősködve,

Isten segedelmével, jóakaróim biztatására

legyőzöm, felnőni nem hagyom a félelmemet

és

ki merem mondani az igazságot,

át merem ugrani a szakadékot,

be merem vallani a bűneimet,

bocsánatot merek kérni a kisebbtől,

merem keresni a megmérettetést,

merek lehetetlennek látszó feladatra vállalkozni,

merek a lelkemben mélybúvárkodni,

merek egy életre hűséget fogadni,

merek isteni sugallatra a sötétbe ugrani,

merek igazam tudatában túlerővel szembeszállni,

merek sok, legalább három gyereket vállalni,

merek nagyot gondolni, s rátenni életem,

szent ügyért merem kockáztatni életemet...

*

Önállóságra törekszem

A gyerek is megtanul egyedül, segítség nélkül

Öltözni és vetkőzni, WC-t használni, tisztálkodni

Rendet tartani, világítani, fűteni, enni, telefonálni stb.

*

A könyvtáram a királyságom

Ahol az emberiség legnagyobb szellemeivel társalgok

*

Nagyon megválogatom a barátom

Kiszűröm a haszonleső, hízeltő álbarátokat

Jobb ha egy igazi sincs, mintha száz olyan van...

De az igazira úgy vigyázok, mint szemem fényére

*

Tudom, hogy mit – nem – tudok

Megelőzőm a rosszul tudásból fakadó sok bajt

Nem terhelem magam felesleges/káros „tudással”

*

Munka után édes a pihenés

Nem kapok csömört a nagy semmittevésben

Nem tétlenkedek, de nem vagyok munkaalkoholista

*

Kedvenc ételem ehetem

Édesanyám és a kedvesem főztje az,

Ami egyszerre ízletes és ugyanakkor egészséges,

Mert rám gondolva készült, éppen nekem szánták

*

Boldogok,

Akik magukon is tudnak nevetni,

Mert sohasem fognak unatkozni,

S csak igen-igen ritkán búslakodni...

*

Ha túl magas a kerítés, a fal,

Akkor az egyikünk bakot tart,

És a másik így fel ill. át tud mászni,

S ha kell, akkor a másikat is fel tudja segíteni

*

Utánzással is tanulok,

Mégsem leszek utánzó majom

*

Megosztjuk a munkát

A nemek, az életkorok, a képességek stb. szerint,

De ahol lehet, ott rotáció, cserebere, váltogatás van

*

Jobb adni, mint kapni

De olyan „büszke” sem vagyok,

Aki nem képes elfogadni

*

Végső reményem

A jobb lator példázata,

Soha nem késő megtérni,

De persze minél előbb, annál jobb,

Hisz a bűn rövid öröm, s hosszú üröm

*

Konstruktív rivalizálás

Azért versengünk, hogy magunkat túlszárnyaljuk

*

Ha nyerek, nem kárörvendek,

Ha vesztek, emelt fővel távozom

*

Szabad vagyok megtenni azt, ami a helyes

*

Magától értetődő

Nem kell minden tettem megindokolni,

Épp ellenkezőleg, hisz annyi minden áll jogomban,

A közterületen is, hát még a saját pályámon, otthonomban

(és csak rajta áll, hogy élek-e velük vagy éppen most nem)

*

Van, aki betakar, ha elbóbiskolok,

Van, aki ápol, ha betegen ágynak dőlök,

Van, aki meleg vacsorával vár, ha megjövök

*

Becsületos megtaláló vagyok,

Mert tudom, hogy nekem is milyen jól esne

(de ha jutalom is jár érte, miért ne fogadnám el?)

*

Tudom, hogy mitől döglik a légy

De légyfogó helyett inkább kihessegetem

(A szúnyognak viszont már nincs kegyelem!)

*

A jótevőimnek hálás vagyok,

S ha én teszek valami szívességet,

Azért nem várok hálát, de örülök neki,

S ha hálátlansággal viszonzózzák, őket sajnálom...

*

Násztánc

Nem üvegből van a babám,

Jól átfoghatom és megszoríthatom a derekát

*

Szabadon szolgál a szellem

Igyekszem zsarolhatatlan maradni

(nem takargatom viselt dolgaimat, bűneimet)

*

Hosszú életű szeretnék lenni a Földön,

De nem kívánom, hogy örökké éljek,

Örömmel tölt el, hogy van kegyelemdőfés,

Mert nem akarom túlélni magam/szeretteim...

*

Lehet kopott a gúnyám,

De sohasem mocskos a kezem

*

Nem rettegem a halált,

Megvetem a gyáván öngyilkosságba menekülőt,

De hitemért, becsületemért, hazámért stb. stb.

Kész vagyok akár az életemet is önként áldozni

*

Ha gondba merülök

Vagy gondolkodóba esem,

Saját vagy társam jó ötlete kihúz onnan

*

Az én házam az én váram

Megvéd a nemkívánatos elemektől,

S csak azt engedem be, akit szívesen látok,

S kiutasíthatom a betolakodót, a békétlenkedőt stb.

*

Odüsszeusz

Ha szirénsziget mellett hajózok el,

Nem tömöm be fülem, de kikötözöm magam,

S felhatalmazom társaimat, hogy atyáskodjanak:

Kifejezett kérésem ellenére se oldják el köteleimet

*

Tudom a kisebbik rosszat választani

Kidobom a léghajóból az autóm, hogy emelkedjen

Beleegyezek kisujjam levágásába, ha életem megmarad

*

Detoxikálás

Méregtelenítem magam

Testi és lelki gyakorlatokkal

*

Felkészülök és készenlétben vagyok,

Hogy ha a sors nekem teret nyit, éljek az eséllyel

*

Tudom az igazat,

Ezért tudom, hogy mikor hazudnék,

S tudom, hogy mikor kell kegyesen csalnom,

S nem leszek őszinteség címén szalonképes szadista

*

Ha támadás ér,

Akkor jogos önvédelmemben

Fegyvert csinállok kezemből, lábamból, vasvillámból...

*

Istenben bízom, de én tartom szárazon a puskaport

*

Uralkodni tudok magamon,

S nem keverek le első indulatból, méregből egy pofont

*

Kiszelektálom

A bajban tesztelődő, s lelepleződő ál-barátaimat,

S ezentúl már nem bízom rájuk pénzem, titkom stb.

★

Hosszú életű szeretnék lenni a Földön,

De nem kívánom, hogy örökké éljek,

Örömmel tölt el, hogy van kegyelemdőfés,

Mert nem akarom túlélni magam/szeretteim...

*

Lehet kopott a gúnyám,

De sohasem mocskos a kezem

*

Nem rettegem a halált,

Megvetem a gyáván öngyilkosságba menekülőt,

De hitemért, becsületemért, hazámért stb. stb.

Kész vagyok akár az életemet is önként áldozni

*

Ha gondba merülök

Vagy gondolkodóba esem,

Saját vagy társam jó ötlete kihúz onnan

*

Az én házam az én váram

Megvéd a nemkívánatos elemektől,

S csak azt engedem be, akit szívesen látok,

S kiutasíthatom a betolakodót, a békétlenkedőt stb.

*

Odüsszeusz

Ha szirénsziget mellett hajózok el,

Nem tömöm be fülem, de kikötözöm magam,

S felhatalmazom társaimat, hogy atyáskodjanak:

Kifejezett kérésem ellenére se oldják el köteleimet

*

Tudom a kisebbik rosszat választani

Kidobom a léghajóból az autóm, hogy emelkedjen

Beleegyezek kisujjam levágásába, ha életem megmarad

*

Detoxikálás

Méregtelenítem magam

Testi és lelki gyakorlatokkal

*

Kiállom a bátorságpróbákat

Pl. fejest merek ugrani a mélyvízbe

(s az első siker angyali köröket indít el....)

*

Felkészülök és készenlétben vagyok,

Hogy ha a sors nekem teret nyit, éljek az eséllyel

*

Tudom az igazat,

Ezért tudom, hogy mikor hazudnék,

S tudom, hogy mikor kell kegyesen csalnom,

S nem leszek őszinteség címén szalonképes szadista

*

Ha támadás ér,

Akkor jogos önvédelmemben

Fegyvert csinállok kezemből, lábamból, vasvillámból...

*

Istenben bízom, de én tartom szárazon a puskaport

*

Uralkodni tudok magamon,

S nem keverek le első indulatból, méregből egy pofont

*

Kiszelektálom

A bajban tesztelődő, s lelepleződő ál-barátaimat,

S ezentúl már nem bízom rájuk pénzem, titkom stb.

*

Szobatiszta vagyok,

S ha még vagy már nem, akkor van, aki tisztába tesz

*

Szól a rádió

Világvevő készülék

Elutazom vele a hangversenyterembe

Láthatatlanul jelen vagyok a színházakban

Sosem látott emberek élettörténetét hallgatom

A rövidhullám segítségével kijátszom a vasfüggönyt is

*

Okoska botocska

Ha kell, önvédelmi fegyver

Ha kell, leverem vele a diót

Ha kell, mankóként rátámaszkodom

Ha kell, lemérem vele a zavaros víz mélységét

*

Vaksötétben

Egy botot magam előtt tartok,

És kitapogatom vele az akadályt,

És elkerülöm vele, hogy gödörbe essek

*

Hátul nincs szemem,

És nincs ezer szemem,

De bármikor könnyedén hátrafordulok,

És a *Több szem többet lát* alapon sokszorozódok

*

Állati tanítómesterek

Például az oly hűséges kutyám,

Aki nem követelőzik és nem lop mint a macska,

És aki rám pirít: oly kis dolognak oly nagyon tud örülni

*

Egy szál gitár

Egy egyszerű-nagyszerű szolgálatkész dobgitár,

Amin le tudok fogni, s ritmusosan pengetni akkordokat,

Amivel kísérem saját énekem, vagy a házi örömmzenélést

*

Önellátó

Meg tudom magamat is masszírozni

A kezem, a talpam, a hátam, az arcom/fejem stb.

De kiegészíti ezt az unoka lába, vagy a kedvesem keze

És nem idegenkednék profit sem igénybe venni, ha...

*

Arany középutas

Se nem gyáva, se nem vakmerő – de bátor

Se nem fukar, se nem tékozló – de takarékos adakozó

*

Optimalizáló

Még nem jó – pont jó – már nem jó

Még hideg – most jó meleg – már tűzforró

Túl korán – pont jókor – nagyon későn

*

Jelfogó

Figyelek a testem által küldött jelekre,

Mikor vagyok éhes, mikor szomjas, mikor álmos,

És tudom még akkor abbahagyni az evést, ivást, alvást,

Amikor még éppen jól esik – amikor még nem árt meg...

*

Ideje van a láblógatásnak,

És ideje van a tengerátúszásnak,

Ideje van az ihlet/ötlet ellazult várásának,

És ideje van a megfeszített, intenzív kidolgozásnak...

*

Ötletroham

Szabadon asszociálok

Egy dologhoz, képhez másokat társítok

Soha nem volt kapcsolatokat hozok létre

Majd később ráérek ezeket ellenőrizni, kontrollálni

*

Békepipa

Szép nyugodtan megtömöd, rágyújtasz,

Komótosan pőfékelsz, kezéd-ajkad is elbabrál vele,

A füst jó közeget terem gondolkodáshoz, elrívüléshez

*

Szertelenül

Alapesetben minek-mire szednék gyógyszert?

Miért mérgezném magam a saját költségemen?

Ha meg komoly a baj, akkor legalább hatnak is

(nem lettek a hozzászokás miatt fő-hatástalanok)

*

Kézügyes

Szintidőre meghámozok egy almát

Igen minimális veszteséggel lehántom a héját

Ha nagyon kemény, akkor meg jöhet az almareszelő

*

Vízben

Az ún. felhajtó erő van velem...

Minden vízbe mártott test a súlyából annyit vesz...

*

Esek, kelek

Megtanulok úgy esni, hogy ne fájjon

Vigyázok, hogy hanyatt ne nagyon essek

Nem nyekkenek, nem töröm csontom – kitámasztok...

*

Érintések

Megsimogatom az arcod

Megveregetem a válladat

Adok egy puszit, vagy egy csókot

*

Minden embernek

Egy élete, egy szája és egy hasa és egy feneke van

*

Szegény asszony két fillére

Nincs olyan szegény, hogy ne adhatna valamit

És ha ez magához képest elég nagy áldozat,

akkor ez épp annyit ér, mintha milliókat adott volna!

*

A Nap egyformán süt jóra és – még - gonoszakra

*

Felkelek és járok.

Sétálok és őgyelgek, ballagok és bandukolok.

Sietek és rohanok, lépegetek és ugrabugrálok...

*

Veszélyérzet

Kikerülöm, megelőzőm a bajt.

Gondolkodás nélkül elrántom a kezem a tűztől...

*

Tapintok

Kitapogatom a sötétben, hol a villanykapcsoló.

Kezemmel végigjárom kedvesem arcát és intim tájait...

*

Tapintat

Tudom, hogy mi a kegyes csalás.

Nem vágom az öreglány arcába, hogy ronda...

*

Nem hazudok.

Ezt ösztönösen így teszem.

Esetleg meg is tudom azért indokolni.

Netán még azt is tudom, hogy ez miért- jó - indok...

De ha éppen nem tudnám, akkor se hazudnék barátnak.

*

A hibámat korrigálom

A rosszul gombolt mellényt újragombolom.

*

Lehajolok, leguggolok,

Hogy elérjem azt, ami a földön van –

És felágaskodok, kinyújtózok, hogy a meggyet elérjem.

*

Fülhallásom

Felismerem az ismerőseim hangját

Meg tudom ítélni, közeledik-e felém az autó

Megkülönböztetem a zörejeket és a muzsika hangját

*

Nem kell indoklás

Amihez jogom van, azt bármikor megtehetem

Ahogy ahhoz sem kérek engedélyt, hogy lélegezzek

*

Nem kell bizonyíték

Hogy honnan tudom, hogy hideg a söröm?

Azt nem tudom, hanem a kezemmel érzem...

*

Ha lecsukom a szemem, nem látok semmit.

Ha kinyitom a szemem, akkor nézek és látok.

*

A kezemet nyújtom,

nincsen fegyver benne, békések a szándékaim

*

Amit kigondolok,

azt szavakba öntöm és megosztom másokkal is

*

Négykézláb kezdem...

Megállok kétlábon, de egy ideig egy lábon is

Ha sántítok, akkor mankót faragok harmadik lábnak

*

Emlékezés Táncsics Mihályra

[Ady Endre](#)

Kend volt, Táncsics Mihály,
A mi kora lelkünk:
Atilla ugarján,
Táblabírók földjén,
Szenvedő szerelmünk.

Kendet ostromozták,
Kutya se becsülte.
Mert kend senki se volt,
Mindenkiért hevült,
Paraszt-anyja szülte.

Kendnek sok fájdalmát

Szívesen fájlaljuk
S e fájó országban
Kendnek ős szerepét
Szívesen vállaljuk.

Kend, bizony, elporladt,
De mink, akik élünk:
Vagyunk bizalommal,
Vagyunk új Táncsicsok
S miként kend, remélünk.

Kend új rendet akart:
Mindenkit szeretni.
Mi más rendre vágyunk:
Vagy igaz világ lesz,
Vagy nem lesz itt semmi.

Kendet azért mégis
Áldjuk, mint egy szentet.
Istenünk: az Eszme,
Haló porában is
Áldja-verje kendet

